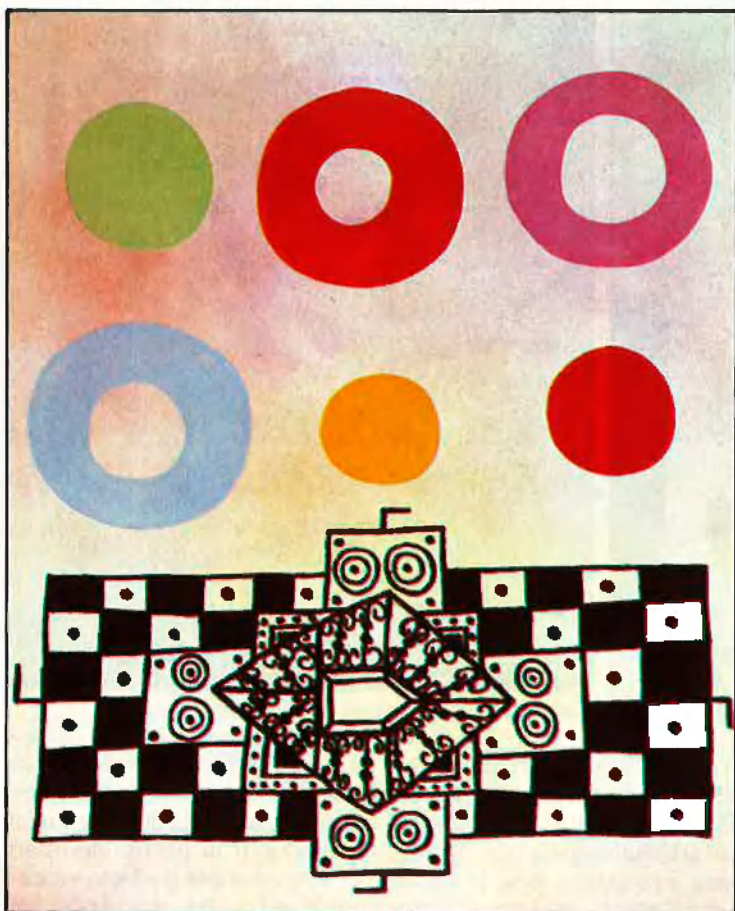

EXPOSICIÓ DE FERRAN GARCIA SEVILLA A BARCELONA

Introspecció i abstracció

Un discurs descentrat, excèntric, que qüestiona els sistemes jerarquitzats.

La Casa de la Caritat i el Centre d'Art Santa Mònica exposaran a partir del 2 de febrer i fins al 2 d'abril les teles, els mosaics i les escultures de l'artista mallorquí fincat al Principat. Introspecció i abstracció defineixen la seva producció recent.

Natxo Bonet

La seva obra problematitza el camp de referència, i en aquest sentit, encara que impulsiva i improvisada, és una obra autoreflexiva, perquè està implícitament preocupada per les formes en què es generen els significats. Es tracta d'un discurs descentrat, excèntric, que qüestiona els sistemes jerarquitzats, centralitzats i tancats. Els qüestiona d'una manera feliç, anàrquica i subversiva.» Així defineix la producció artística de Ferran Garcia Sevilla el crític d'art Kevin Power.

I aquest discurs artístic descentrat, excèntric, anàrquic i feliç estarà a Barcelona del 2 de febrer al 2 d'abril. El Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona organitzen conjuntament l'exposició de l'última producció de l'artista mallorquí fincat a Barcelona.

L'exposició tindrà dos espais ben diversos on s'exposaran obres d'art de tipus diferent: el Centre d'Art Santa Mònica exhibirà vint mosaics sobre fusta realitzats durant l'any passat i sis escultures en fusta del mateix 1988 i el Centre de Cultura Contemporània de la Casa de la Caritat exhibirà quaranta tècniques mixtes sobre tela, totes elles de gran format i de la sèrie polígon, també realitzades al 88.

Es tracta, doncs, de la producció recent d'un artista relativament jove encara, té trenta-nou anys, però amb una trajectòria molt important i amb un brillant camí per endavant.

Conceptual i teòric primer, format en el camp de la història i la crítica de l'art, professor de la Universitat de Barcelona i autor de treballs de recer-

Polígon 1988 (tècnica mixta sobre tela).

ca en aquest camp, s'ha decantat posteriorment i de manera decidida pel vessant pràctic.

Tot i que el 1970 va fer la seva primera exposició, «Miratges», a la Casa de Cultura de Ciutat de Mallorca i el 1972 a Barcelona, no és fins el 1981 que comença el gruix de la seva producció artística i a la vegada projecció internacional: Zuric, Copenhague, Laussana, Oslo, Tolosa, Niça, Gènova, Venècia, Genazzano, Hèlsinki, Nova York, París, Amsterdam, Buenos Aires, Montevideo, Bogotà, Santo Domingo, Frankfurt, Nimes o Dublín són ciutats que han acollit en aquests darrers anys les seves produccions artístiques tant en exposicions individuals com col·lectives. Entre les més importants cal destacar la representació del pavelló espanyol a la Biennal de Venècia i a la Documenta 8 de Kassel.

Fins ara, el reconeixement oficial a la seva trajectòria venia de l'exterior, l'exposició que està a punt d'inaugurar-se ha de representar la consolidació a casa seva.

És en aquest sentit que el conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Joan Guitart, compara l'època

de gran eferescència creativa que, en tots els àmbits, viu actualment el país amb la dels anys trenta, però, matisa Joan Guitart, «aleshores els nostres artistes eren coneguts a fora, però, en canvi, a casa nostra no tenien gaires possibilitats de veure reconeguda la seva obra». La tendència actual, segons el conseller, és invertir aquest procés.

L'obra pictòrica de Ferran Garcia Sevilla, inscrita en el que coneixem com a pintura-objecte, repeteix de manera insistent uns mateixos motius. És de natura autobiogràfica, emotiva i imaginativa, però a la vegada testimonia el món —o els mons— que l'envolten i busca la provocació del receptor.

Rabiosament eclèctic pel que fa a models, la crítica l'ha associat a Basquiat, Miró, Ponç i Tàpies i ell mateix reconeix: «No invento les meves imatges, no m'interessa el problema de l'originalitat».

«El seu estil constitueix un discurs accelerat, una barreja d'hàbils anuncis de televisió, digressions humorístiques, sondejors de la seva pròpia vida i compromisos ideològics» diu Kevin

Power, qui a la vegada qualifica Garcia Sevilla com «un dels pocs artistes espanyols que es dediquen a interrogar i contradir la postmodernitat».

Les teles que podrem veure a la Casa de la Caritat, pintades al seu nou estudi prop de Tarragona, representen respecte a la seva obra anterior, un pas cap a l'abstracció i l'autoreflexió.

Els vint mosaics que aniran al Centre d'Art Santa Mònica obren, segons Kevin Power, una nova trajectòria en la seva obra. Ferran Garcia Sevilla hi adquireix ritme i confiança. I si les primeres peces semblen perfectes representacions de les seues pintures, les obres finals d'aquesta mateixa sèrie aprofiten les possibilitats del suport físic i efectuen els seus propis descobriments.

Que les institucions de Catalunya es posin d'acord per fer coses conjuntament en el terreny de la cultura és una bona notícia, tant Pasqual Maragall com Joan Guitart veuen en aquesta exposició «l'inici d'una experiència de col·laboració» necessàriament positiva. Que es posin d'acord per consolidar l'obra d'un artista dels Països Catalans és una bona notícia per dues bones raons. □